

Ο Μέγας Αντώνιος και ο μπαλωματής!

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:wikiart.org

Πέρασε κάποτε από το λογισμό του Μεγάλου Αντωνίου σε τίνος τάχα αγίου μέτρα να είχε φτάσει.

Ο Θεός όμως, που ήθελε να του ταπεινώσει το λογισμό, του φανέρωσε μια νύχτα στ' όνειρο του πως καλύτερος του ήταν ο μπαλωματής, που είχε ένα μικρομάγαζο σ' ένα παράμερο δρόμο της Αλεξανδρείας.

Μόλις ξημέρωσε, ο Όσιος πήρε το ραβδάκι του και ξεκίνησε για την πόλι. Ήθελε να γνωρίσει από κοντά τον περίφημο μπαλωματή και να δει τις αρετές του. Με πολλή δυσκολία ανακάλυψε το μαγαζάκι του, μπήκε μέσα, κάθισε πλάϊ του στον πάγκο κι άρχισε να τον ρωτά για τη ζωή του.

Ο απλοϊκός άνθρωπος, που δε του πήγαινε ο νους ποιός μπορούσε να ήταν εκείνος ο γερο-καλόγερος που ήλθε τόσο ξαφνικά να τον εξετάσει, χωρίς να πάρει τα μάτια του από το παπούτσι που μάλωνε, του αποκρίθηκε αργά-αργά με ηρεμία:

- Δεν ξέρω, Αββά μου, να έχω κάνει ποτέ κανένα καλό. Κάθε πρωϊ σηκώνομαι, κάνω την προσευχή μου κι αρχίζω τη δουλειά μου. Λέω όμως πρώτα στο λογισμό μου, πως όλοι οι άνθρωποι σ' αυτή την πόλι, από τον πιο μικρό ως τον πιο μεγάλο, θα

σωθούν και μόνο εγώ θα καταδικαστώ για τις πολλές μου αμαρτίες.
Κι όταν το βράδυ πάω να πλαγιάσω, πάλι το ίδιο συλλογίζομαι.

Ο Όσιος σηκώθηκε με θαυμασμό, τον αγκάλιασε, τον φίλησε και του είπε με συγκίνηση:

- Συ, αδελφέ μου, σαν καλός έμπορος, κέρδισες τον πολύτιμο μαργαρίτη άκοπα.
Εγώ γέρασα στην έρημο, ίδρωσα και κόπιασα, μα δεν έφτασα την ταπείνωσύνη σου.

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr